

GORICA

(Zjutrano Izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Veturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Slavnost odkritja Prešernovega spomenika v Ljubljani.

Kakor smo že zadnjič na kratko poročali, izvršila se je slovesnost odkritja Prešernovega spomenika v nedeljo v najlepšem redu in ob velikanski udeležbi slovenskega naroda in drugih slovenskih gostov. Dovoljeno naj nam bode danes, da podamo svojim čitateljem o ti vse-slovenski slavnosti še nekoliko podatkov.

Ob polu 11. uri predpoludne prišlo so prve vrste slavnostnega sprevoda na Marijin trg. Na čelu sprevoda je jahalo 12 Sokolov, na čelu jim gosp. Jos. Turk in trobentač g. Perdan, sledile so jim dvovprežne kočije z župani in venci slovenskih mest Prage, Belgrada, Zagreba, zastopnikom češkega kluba dr. Heroldom in deputacijami odličnih slovanskih zavodov. Sledilo je nato okolu 400 Sokolov s 7 zastavami, nad 300 zastopnikov slovenskega, češkega in hrvatskega dijaštva raznih struj. Katoliško-narodno dijaštvo je odposlalo okolo 40 članov ter nastopilo s prekrasnim vencem. Slovenski abiturijenti so skupno nastopili. Nato so sledila v posameznih oddelkih razna društva. Mnogo društev je nosilo seboj vence. Živahno so bili tu od občinstva pozdravljeni zastopniki srbskega naroda. V sprevodu sta sviralii dve godbi: Ljubljanska društvena godba in celjska narodna godba. V sprevodu so korakali tudi zastopniki približno 10 slov. obč. zastopov, na čelu jim obč. zastop iz Kranja. Posebno so imponirale številne čete tržaških Slovencev. Narodne dame so nosile velikanski šopek.

Ko je prišel sprevod pred spomenik, se je pred njim razvrstil. Lep pogled je bil na 36 papalajočih zastav, od katerih je bila večina izvenkranjskih Slovencev. V vsprevodu korakala so tudi nekatera društva iz bratske Hrvatske. Odlikovale so se posebno tudi Slovenke iz Šiške in Št. Vida v narodni noši in zastopnice in zastopniki z Bleda v slikoviti gorenjski narodni noši. Sprevod so zaključila ljubljanska društva, med njimi „Glasbena Matica“, katere pevke so nosile v rokah šopke, da jih vržejo ob odkritju Prešernovega spomenika pred Prešernov kip.

Ko so potem združeni ljubljanski

pevski zbori zapeli pod vodstvom koncertnega vodjo g. M. Hubada Nedvedovo kantato „Slava Prešernu“, nastopil je slavnostni govornik dr. Tavčar. Po dokončanem govoru padla je naenkrat zavesa pri spomeniku. Vse se je ozrlo v Prešernov spomenik. Zadoneli so gromoviti živio-lidici in pevci zapeli so pesem „Hej Slovani“. Z grada zadoneli so streli iz topov, zastave začele so se klanjati, gospodične so začele obsipati spomenik s cveticami. Mnogi pa se je odkrila ter pela za pevci: „Črna zemlja naj pogrezne tega, kdo odpada“.

Nato govorili so pred spomenikom slovenski gostje. Prvi je stopil na oder vseučiliški docent Zabolotskij iz Kijeva, katerega je občinstvo burno pozdravilo. Govoril je približno tako-le:

„Danes se nahaja morda prvič sredi sten bele Ljubljane, na kulturnem prazniku slovenskega naroda, v zboru slovanskih govorov tudi rusko slovo. Sin daljne Rusije, ki se sedaj preraja k novemu življenju, prinaša z radostjo davek ruskih simpatij, pomniku pesnika slovenskega vstajenja, davek ruskega spoštovanja spominu njega, ki si je s svojimi divnimi tvorenji postavil spomenik ne s sohami narejeni in jaz sem srečen, da je moji osodi pripadla čast, pozdraviti slovenski narod z njegovim praznikom v ravno istem času, ko vstaja v senci mira in meščanske svobode tudi v moji veliki domovini zarja novega življenja. Mnogo so prenesli bed in trpljenj na svojih zgodovinskih potih naši narodi, a zamoremo z vso vero povedati, da oni premorejo vse — in s širokimi, jasnimi prsi prodro sebi pota; porok te trdne vere je dejstvo, da se pojavljajo med Slovani taki silni, z voljo in umom duševni vodniki, kakor je bil pesnik, pred čegar spomenikom so se zbrali zdaj Slovani juga in severa, zapada in vzhoda.“

Sin čudovite, pesniške kranjske dežele, goreč patrijot svoje rodne Slovenije, ki vedno veruje, da „Vreme na Kranjem bodo se zjasnila“, napolnil je svoje življenje z borbo za ideal dobrega in krasote.

Mnogo let je prešlo, odkar ni več slavljenega pesnika;

Uže davno so umolknilii zvoki njegovih divnih pesmij; ne govorite mi, da je umrl! On živi!

Povsod so imeli toliko izgovorov, da se je ženica z veliko nevoljo vrnila domov.

— Mati, keď bo šel, dejala je hči.

— Nobeden, odgovorila je stara in se obrnila strani.

Poprosila je potem babico in ta ga je nesla sama.

Strm je pot doli do cerkve in babica je že stara. Večkrat mora počivati. Na kamen sede in se odahne, potem pa dalje. Pogleda tudi na otroka, ki ji diha v naročju. Slaboten je in šibak. Lice mu je velo, starikasto, oči kalne in motne. Glavo ima debelo, še nikdar ona ni nosila nobenega s tako glavo. Ne, to ni navadno otroče, to ni po pravici, dejala je babica sama se sabo. Vsi, kar jih je ona znosila, so bili živi in cvetoči, oči so imeli svetle in vesele in kričali so na vse grlo. Ta pa je tih in miren, nič se ne oglasi in le tu pa tam dá kak čuden glas od sebe. Oh ja, vzdihnila je babica, tu res ne vem, kaj je, a prav tu ni, prav ni —

In vstala je, šla dalje do cerkve. Cerkovnika je poklicala in ga prosila, naj

„Je žrtvenik razlit — a ogenj se odseva; odtrgan rože cvet — a vendar še dihti; razbita harfa vže — a še akord odmeva.“

In dolgo, dolgo se bode Prešeren jutranja zarja in zvezda voditeljica pesnikom njegove rodne zemlje, in ime Prešerna bo sijalo kot bliščeči biser v vencu boginje Slave.

Mi, Rusi, smo ponosni, da so na naš jezik prevedena vsa tvorenja Prešerna in zamoremo se nadejati, da se v meri spoznanja, v meri zblizanja naših bratskih narodov, približa čas, ko se bo raznesel glas o njem po Rusiji veliki, in v njej nazvali ga vsi bodo je jeziki, Kavkazec divji, Fin, Slovan, ponosni vnuk, Tunguz in step ga prebivalec bo Kalmuk.

Tema nepoznanja Slovanov od Slovanov zginja, blišči se zarja novega življenja: „Zora puca, bit će dana“, in naj bo pozdravljeno solnce, naj se prežene tema. Slava torej vsem genijem Slovanstva, ki so pregnali to temo, živio bratski slovenski narod, ki je rodil in vzgojil velicega pesnika!

Vivat, crescat, floreat slovenska zemlja, ki je svetu podarila genija

Velikemu geniju slovenskega naroda, pesniku Prešernu, iz globočine ruskih src — slava!

Nato je govoril nadpop Marko Petrović v imenu srbskega stolnega mesta in srbskega naroda, ter rekel približno:

Velikemu Slovanu, ponosu Slovencev in njegovi veliki duši se klanjamo. V venc zahvalnosti smo Srbi prinesli tri najlepše cvetke: ljubezen, vero in nanje: ljubezen do Tebe, Prešern in do naroda slovenskega, vero v moč zednjega Slovanstva, nado v boljše bodočnost našega slovanskega plemena. Hvala Ti, da nas spajaš, slava duha Tvojemu, ki nas dviga. Srbi so položili srebrn venci na spomenik.

Župan češkega kralj. mesta Prage dr. Srb je rekel: Prišli smo iz zlate Prage, iz ognjišča češkega naroda, da bi prinesli pozdrave največjemu pevcu slovenskemu tu v imenu njegove stolice, češkega naroda, v imenu čeških državno-zlate Prage, v imenu čeških državnih zbornikov poslancev, vseučilišča, umetniške akademije itd. Prešeren je bil genij slovenski, ki je v prejšnjem življenju napovedoval zblizanje Slovanov: „

bo za botra. Malo se je namrdnil, a odrekel le ni. Saj sta ona dva kumovala že marsikateremu detetu.

Prišel je župnik, star, sivolas mož. Čelo mu je bilo nagubano, lice velo in oči že utrujene.

— No, čegav je, vprašal je babico.

— Korenove Pepce, odgovorila je ta tiho.

— Ali ni botra?

— Ni botra, ne očeta; revček je sam, smili se rni.

— Bo pa cerkovnik za botra; saj otrok ni kriv, otrok je nedolžen. Naj bi greh njegovih starišev ne prišel na njegovo glavo.

In krstili so ga za Jožeka, kakor je hotela Pepca. Župnik je z resnim očesom gledal na ta mali, spuščeni obraz, nekaj neprijetnega se mu je vzbudilo v srcu. Ali naj bo res ta otrok zaznamovan že od rojstva z znakom greha? Ali naj bo to že kazen za greh?

Doma je bilo vse tiho in mirno. Mati je šla po svojih opravilih. Pepca je ležala v postelji in zrla skozi okno. Na

sveta otrokom sliši Slave!“ On je tudi naš in češki narod je sodeloval po svojem pisatelju in narodnjaku Čelakovskem, da se je razvil njegov genij. Radi tega čestitam z veselimi srcem in kličemo: „Večnaja pamjat Prešernu!“ V imenu Prage položi na spomenik srebrn venci.

Zagrebski župan dr. Milan Amruš govoril je v imenu „svobodnega kraljevskega grada Zagreba“ ter pozdravlja zbrani narod. V srcih naših naj živi Prešern. Kolikor slovenskih src, toliko spomenikov na Prešerna. Slovenski narod se je odločil svojemu velikanu. Spominjamo se besedi Petra Preradovića in „Na prošlost snujmo bodočnost!“ Izgine naj izmed nas danes vsaka mrznja, vsa žalost. Naj se izpolni Prešernove proroške besede: „Koder solnce hodi, prepir iz sveta bo pregnan!“ Naj bi bil današnji dan vrelc novega napredka, novega razvoja slov. naroda. V ime hrvatskega naroda polagamo pred spomenik hrvatsko cvetje: Slava Prešernu!

Ravnatelj Senekovič je izročil spomenik varstvu mestne občine, ključ župana: „Čuvajte spomenik, varujte ga, da ostane čist in svež na veke!“

Župan Hribar je sprejel spomenik v varstvo mestne občine z izjavo, da stoji v tem za njim ves občinski svet ljubljanski kot en mož. Bela Ljubljana odkriva spomenik s sodelovanjem gostov in raznih delov slovanskega sveta; imponujoč narodni praznik je to, začudil bi se Prešern, če bi stopil sedaj med nas, začudil tolikemu oduševljenju. Njegovih dni takrat ni bilo. Mrtvilo takratne Ljubljane ga je bolelo, bolelo, da Slovencev ne ljubi mater vnanj upajoče. Danes dviga Slovenec ponosno svojo glavo, ker zavedati se je pričel, da je on tukaj gospodar. Slovenski jezik se je za Prešernovih dni govoril le v kmečkih kočah in poselskih sobah — a danes stopa v svoje pravice in ni sile, da bi mu zaprečila zmago na celi črti.

Ta preobrat je povzročil Prešern s svojimi pesmimi, on je storil največ za probujo slovenskega naroda, on je storil tudi največ za povzdigo bele Ljubljane, kajti brez narodnega gibanja, bi ostala navadno provincijalno mesto, tako je pa postala važno kulturno središče. Od vsega naroda postavljen spo-

okna so cvetele rože, bele in rdeče. In njihov vonj se je razširil po kamrici do postelje. In vetrič je popihal in tja. Vse se se rože na oknu in njihov zazib. Vse se se rože kakor preje. Metulj je duh je bil. Metulj, ki je sedel na rožo letal zunaj pred oknom, sedel je na rožo in srkal sok iz njenih drugo rožo in zopet in poiskal si je rožo. In zrla tudi tej je posrkal med. Pepca je tođa na metulja, spomnila se je Toneta, ki se je zopet otresla te misli, neprijetna ji je bila. Pogledala je potem otroka v naročju in še huje ji je bilo. Ni bil lep, cvetoč kakor je videla druge otroke. Starikast in vel je bil njegov obraz in to jo je bolelo. Kako rada bi ga imela, če bi bil lep in cvetoč kakor ona roža na oknu, a sedaj ga nima rada, ne mara zanj. In nič lepo je ne pogleda, oko njegovo ni svetlo, veselo; temno je in kalno — — — ne, ona ga ne mara; in pa tudi njegov je, onega, ki je odšel. Zamislila se je in čutila, da je tudi sama kriva tega. Ni se ogibala nevarnosti, brezskrbno je šla proti prepadu —

(Dalje pride.)

LISTEK.

Kazen za greh.

Povest: Spisal Janko Bratina.

(Dalje.)

— Jaz bi že ne šla za botra, ta kemu otroku.

— Jaz tudi ne, dejala je tretja.

— Naj pa babica nese!

— Bo pač mogla. Sicer je to žalostno, a če ne gre drugače.

— Seveda, pa še Boga naj zahvali. Pa cerkovnik naj bo za botra.

— Ja, ja, saj bo tudi moral biti.

In ženice so se odpravljale počasi proti domu.

Pepca je bila vsa blede in slabotna.

Babica si je dala opraviti v sobi in pripravljala vse potrebno za krst. Mati je hodila sem pa tja, jezila se na moža, ki se ni hotel prikazati v hišo in mislila, kje bi prosila botre.

— Ti bi bili dobri, pa ti, računila je sama pri sebi. Res se je odpravila potem, a nikjer je niso hoteli vslišati.

menik sprejemam v varstvo, naj bi kljuboval zemeljskim in podzemeljskim viharjem. Geniju Prešernu in njegovemu spominu slava!"

Nato so zapeli pevci pesem: „Strunam“. Občinstvo je napravilo navzočemu kiparju Zajcu prisrčno ovacijo. Društva pa so začela nositi vence na spomenik, nad katerim na skali ženska drži lovorovo vejico nad Prešernom. Tudi bolgarski časniki so položili pred spomenik venec po srbskem časnika g. Milanu Sijačkem. Srbi so položili ob spomenik srebrni venec tako, da so bili ob vznosu Prešerna trije srebrni venci.

Nato so društva defilirala mimo spomenika ter se razvrstila v slavnostnem sprevedu po mestu ter korakala pred „Narodni Dom“.

Popoludne bil je v dvorani „Narodnega Doma“ banket, katerega je priredilo povabljenim gostom ljubljansko mesto. Po raznih drugih gostilnah pa so se vršili komersi.

Banketa v „Narodnem Domu“ udeležilo se je kakih 300 oseb. Prvi govornik na banketu bil je ljubljanski župan Hribar. Govoril je v slovenskem, v ruskem, v češkem in v hrvatskem jeziku. Slovenski je dejal: Slovanska vzajemnost praznuje danes svoj praznik. Prešeren je bil prvi oznanjevalec slovenske vzajemnosti. Nadaljeval je po rusko. Hvalil je Prešerna, ki nam je vstvaril pesniški jezik, ter ga uvedel v društvo drugih slovanskih jezikov. Rekel je: Prešeren je naš in vseh Slovanov. Prodril je tudi med ruski narod, ki se je udeležil današnje slavnosti po svojem odposlancu profesorju Zabolotskem. Govoreč v češkem jeziku je rekel: Na Prešerna gledajo vsi slovanski narodi. Ko ga Slovenci še niso razumeli, razumeli so ga Čehi. Da, prav za prav so nam Čehi vzgijali Prešerna. Zato se jim moramo danes zahvaliti. Naj bi ta slovanska vzajemnost in ta vez med Čehi in Slovenci, ki nam je vstvarila Prešerna, vedno obstala in se krepila. Čehi so tudi tako razumeli današnje slavje in se v obilnem številu udeležili. Poslali so, kot zastopnika državnoborskega kluba, poslanca dr. Herolda, poslali so svojega največjega živečega pesnika, vseučiliškega profesorja dr. Jaroslava Vrchlickega, poslali župana stolice svoje, dr. Srba, poslali veliko število drugih odličnikov, poslali celo vrsto brzozajavnih častitek. Nato je govoril po srbo-hrvatski. Zahvaljeval se je Srbom, da so tako mnogoštevilno posetili belo Ljubljano. Povdarjal je jezikovno edinstvo med Srbi in Hrvati, ki naj bi vela tudi h kulturni in duševni edinstvi. — Potem zapeje vsa družba stoji: „Lepa naša domovina.“ Izmed Slovencev so govorili še dr. Triller na slovansko kulturno skupnost, vodja Šubic in župan Šavnik. Odgovarjali so slovanski gostje: za Čehe državnoborski poslanec dr. Herold, ki je povdarjal vzajemnost slovansko in potrebo, da se spoznajo, zblizajo in pomagajo v vzajemni borbi. Napil je županu Hribarju v Ljubljani. Za Srbe je govoril župan belgrajski Kosta Glavinčić Ljubljani, za Hrvate župan zagrebški, dr. Amruš. Dr. Amruš je povdarjal pomen žene v narodnem boju in v kulturnem razvoju slovanskih narodov in nato napil soprogi župana Hribarja. Za Čehe je govorila še znamenita pisateljica Preissova, ki je povdarjala, da Prešeren ni samo slovenski, ampak tudi češki, in da raditega današnji praznik obhaja tudi češki narod, kot svoj lastni praznik. Hrvatski pisatelj Gjaljski slovenski demokraciji in spominu Prešernovemu. Slednjič se je zapelo: Naprej za stave Slava in potem je gospod župan Hribar zaključil banket.

Dopisi.

Iz Dornberga. — Znano je, da so bile naše občinske volitve dne 20. junija t. l. za vse tri razrede razveljavljene.

Dne 12. in 13. tega meseca, torej ravno ob letu, vršile so se nove. Ali kak

razložek in kaka sprememba med lani in letos!

Lansko leto je zmagala v vseh treh razredih „liberalno-napredna“ stranka, letos pa katoliško-narodna. Lansko leto divjal je na volišču huronski krik in pijano zabavljanje — ni čuda, ako so „naprednjaki“, kakor se govori, trinajst sto kron zapili — letos pa so volilci mirno prihajali in odhajali, kajti zraven ni bilo tistega „liberalca, ki oči odpira“ in ki je hotel, da morajo biti v starešinstvu sami „naprednjaki“.

Gospod vladni nadkomisar se je lahko na svoje oči prepričal, kako je naše domače ljudstvo mirno in dostojno, kadar se oklepa svojih pravih voditeljev in ne hujskačev.

Razmerje glasov je bilo to-le: Kandidatje naše stranke so dobili v III. razredu od 161—177, v II. razredu od 45—49 in v I. razredu od 14—19 glasov. Nasprotniki pa v 3. razredu od 14—18, v 2. razredu od 24—29 in 1. razredu od — 2. Torej je bilo oddanih v vseh treh razredih za naše kandidate 245 glasov, za nasprotne pa samo 49.

Volilec.

Politični pregled.

Sklicanje državnega zbora.

Državni zbor se snide dne 26. t. m. To je sklenil ministerski svet, ki se je sešel v sredo na Dunaju. Predvsem predlože zbornici proračun za l. 1906, predlogo o ital. pravni fakulteti in izjavo o ogerski krizi.

Deželni zbor.

Ali se skliče tudi češki deželni zbor, je odvisno od konference, ki jo bo imel baron Gautsch v ta namen z voditelji češke in nemške stranke med državnozbornim zasedanjem. — Vsenemci so proti mirnemu delovanju v deželnem zboru. Tudi poslanec Klofač je izjavil v imenu čeških radikalcev, da se o predlogi glede volilnega reda ne sme pripustiti razpravljati v deželnem zboru, naj stane, kar hoče.

Ogerska kriza.

Torej ne samo baron Gautsch in grof Goluchovski bi bila vplivala na cesarja, da je odklonil predlog ogerskega ministerskega predsednika grofa Fejervarya, po katerem naj bi se bila uvedla na Ogerskem splošna in jednaka volilna pravica, ampak tudi nadvojvoda Franc Ferdinand. Danajski list „Zeit“ piše namreč, da je prišel k nadvojvodi Francu Ferdinandu, ko se je ta mudil pri cesarskih manevrih na Češkem, grof Zihy ter ga naprosil, naj porabi ves svoj vpliv pri cesarju za to, da bi ne bil vsprejet grofa Fejervarya predlog glede splošne in enake volilne pravice.

Včerajšnji dan potekel je v Budimpešti še precej mirno. Včeraj sešel se je namreč državni zbor, ki je bil pa zopet odgojen do 10. okt. Ministerski predsednik grof Fejervary naznanil je zbornici, da je sedanje ministerstvo podalo ostavko, katero je cesar tudi vsprejel. Omenjal je pri ti priliki, da želi krona še vedno, da bi se sestavilo parlamentarno ministerstvo s programom, katerega bi zamogla krona odobriti. Nato je naprosil zborničnega predsednika, naj bi dal prečitati kraljevi reskript, s katerim se odloži državnozbornsko zasedanje na 10. oktobra. Predsednik je to storil, a ko je bil kraljevi reskript prečitan, oglašil se je k besedi Kossuth, ki je stavil predlog, da naj zbornica proti odgojenju protestira. Ministri in levica zapustili so zbornico, ki je potem glasovala za Kossuthov predlog. Le socijalni demokrati priredili so včeraj impozantno demonstracijo za splošno in enako volilno pravico.

Zbralo se je nad 50.000 socijalnih demokratov, ki so korakali po mestu in se konečno ustavili pred parlamentom. Tu so vpili: „Živela splošna in enaka volilna pravica, doli s koalicijo“. Posebna deputacija je nesla v parlament peticijo, s katero se zahteva uvedenje splošne in enake volilne pravice. Peticijo je podpisalo 500.000 delavcev. Socijalno demokratska demonstracija, ki je trajala do 1/2 12, izvršila se je v redu.

Posledice ogerske krize za Hrvate.

Uradni list „Narodne Novine“ je prinesel izkaz o plačevanju davkov na Hrvatskem, odkar vlada na Ogrskem ex lex. Koncem meseca avgusta je bila razlika v plačevanju davkov proti lanskoletu za 3.400.000 K. — Občni zbor križevske velike županije je sklenil, da se naroči finančnemu ravnateljstvu, da vkljub ex lex stanju prisilnim potom izterja zaostale davke.

Madjari za Hohenzollernce.

Policija je prejela nekega Arpada Zigany, sotrudnika „Pesti Hirlapa“, ker je sumljiv, da je spisal znano izdajška brošuro, v kateri si Madjari žele vladarja iz pruzke vladarske hiše. Zigany je priznal, da je mnogo pripomogel k sestavi in razširjanju imenovane brošure, toda vse to le po naročilu nekega gospoda, ki je z vlado v prijateljskih zvezah; njegovega imena pa ne sme izdati. — Preiskali so tudi Ziganyjevo ženo ter našli pri njej več spisov, ki kompromitujejo moža. — Bajje je baron Banffy tisti, ki je brošuro naročil. Zigany je bil svoječasno tajnik barona Banffyja. Zaradi poverbe na pošti je presedel dveletno ječo. Zaprlji so še par drugih sumljivih časnika.

Črno-zolta in madjarska zastava.

V Vilagošu se vrše te dni vojaške vaje 17. divizije. Ko so vojaki šli v mesto, je bila na stanovanju FML Csanade takoj razobešena črno-zolta zastava. Gospodar hiše ni mogel odstraniti zastave, ker so jo stražili vojaki; zato je pa razobešil veliko madjarsko zastavo, ki je črno-zolto povsem pokrila. Obe zastavi vise še vedno. Ta afera vzbuja veliko senzacijo. —

Tajna zarota zaradi Macedonije?

„Večerna Pošta“ je obdolžila srbska revolucionarja Girdjikovića in Tahkovića, da sta prišla v Sofijo, da pripravita zaroto proti kralju Petru in knezu Ferdinandu. Dasi sta obdolžena pozvala urednika na dvoboj, ako obdolžitve ne prekliče, širi se vest o zaroti po Srbiji in Bolgariji. Bajje hoče zaroto napraviti, s terorističnimi čini nered na Balkanu, da prisili poevredovanje Evrope ter izposluje Macedoniji avtonomijo. Ista organizacija je bajje vprizorila tudi zadnji atentat na sultana.

Dogodki na Balkanu.

Pri Prokuplju so se spopadle srbske obmejne straže z Albanci. Albanci so zavzeli stražnico, ubili stotnika Konjevića in več vojakov. „Pravda“ poroča, da je tisoč Albancev zapalilo štiri vasi. Uradno se poroča o istem dogodku: Obroženi Arnavti in turški vojaki so pri Kuršumlji napadli srbsko obmejno stražo. Srbski vojaki so jih hoteli pregnati, toda turški vojaki so se na vso moč upirali. Ko se je približala srbska obmejna komisija, so Arnavti in Turki oddali strele. Srbi so izgubili enega stotnika, dva podčastnika in enega vojaka, ranjen je pa en inženjer, en podčastnik in trije prostaki. Srbski vojaki, ki se prihiteli na pomoč, so prepodili arnavtske in turške čete in zopet zasedli stražnice.

Iz Skoplja se poroča, da je prišlo te dni v tamošnji okolici do krvavega spopada med neko srbsko ustaško četo in med turškimi vojaki. Turški vojaki so imeli bajje mnogo izgub, dočim je ustaška četa zbežala.

Volilni red za poljsko kraljestvo.

Odbor pod predsedstvom grofa Šolskega, ki ima izdelati volilni red za poljsko kraljestvo, je izvolil poseben pododbor. Ukaz glede volilnega reda za Poljsko bo izdan koncem meseca septembra. Kakor izvedenec je pozvan v odbor znani rusofilni poljski politik Evstah Dobiecki, posestnik v Lopuzni in predsednik kmetijskega društva v Kielcih. Volilno gibanje v centralnih in južnozpadnih gubernijah je že pričelo.

Finančni položaj Rusije.

Rusko finančno ministerstvo je izdalo o dohodkih in stroških v prvih 5 mesecih leta 1905 nastopne podatke: redni prihodki so znašali 787.679.000 rubljev, 1.696.000 več nego v enaki dobi minolega leta, redni stroški pa 786.002.000 rubljev, 19.859.000 rubljev manje nego leta 1904. Izredni prihodki so znašali 445.741.000 rubljev, 162.632.000 rubljev več nego v minolemu letu, izredni stroški pa 454.916.000 rubljev, 332.636.000 več nego leta 1904.

Po vojski.

„Times“ poroča iz glavnega stanja generala Nogija, da ruski in japonski vojniki občejuje prijazno med seboj. Večkrat pridejo ruski častniki z belimi zastavami v japonski tabor in se ondi pozabavajo. General Kuropatkin je odložil poveljstvo nad prvo armado in odpoval domov. Tu se bo umaknil iz javnega življenja. Kuropatkin namerava izdati obširno knjigo, kjer bo razložil vzroke ruskih porazov.

Pogin admiralne japonske ladje „Mikasa“.

Nepričakovana izguba japonske ladje „Mikasa“, ki je bila kakor admiralna ladija Togova popolnoma poparlana, je povzročila povsod veliko vznemirjenje. Ogenj je nastal v noči od 10 na 11. t. m. ob vznosu velike jarbole in se je z veliko naglico razširil. V eni uri je preskočil v zalogo smodnika. Ker se je ladija potopila v precej plitvem morju, se nadejajo, da jo bo možno dvigniti. Dve

ladiji in mnogo mornarjev je prišlo na pomoč, od poslednjih jih je mnogo izgubilo življenje. Sodi se, da je ogenj nastal pri električnem toku, vendar ni preiskava dokazala še nič natančnega. Vsi listi povdarjajo, da se zdi pogreznjenje oklopnače zelo skrivnostno, izlasti ako se upošteva, da je bila ladija nova in vsa iz jekla. Privatne vesti dospele iz Tokija v New-York pravijo, da so katastrofa „Mikasa“, nemiri na Japonskem in nevolja v armadi med seboj v tesni zvezi. —

Nemiri na Japonskem.

Nemiri na Japonskem še niso ponehali. Japonofilski listi, ki sicer previdno prikrivajo, vendar pa ne morejo odmanje, da ne bi poročali o hrupnih shodih, ki se vrše širom celega japonskega cesarstva in na katerih se zahteva od cesarja Mikada, da nikakor ne podpiše ali ratificira miru. Da bi Japonce nekoliko pomirili, izmislili so si japonofilski listi nekaj novega. Ti listi pišejo namreč, da obstaja med Japonsko in Kitajsko že iz leta 1903 neka pogodba, s katero se je Kitajska zavezala odškodovati Japonce za vojne stroške, ki bi jih imeli v vojski proti Rusiji za slučaj, da se Japoncem posreči zapoditi Ruse iz Mandžurije. Zaradi tega da je bilo torej Japonski lahko opustiti zahtevo po vojni odškodnini od strani Rusov, ker bodo isto itak dobili od Kitajcev. Najbrže ne bo de na vsem tem nič resničnega, ali vendar so v stanu take vesti še precej ugodno vplivati na razburjeno Japonsko ljudstvo.

„Dayli Mail“ poroča, da vlada med japonskimi vojniki veliko razburjenje zaradi sramotnega sklepa mira. Več polkov se je bajje že spuntalo in puntarji so pogнали v zrak, vsaj tako poroča list, oklopnico „Mikasa“, o kateri poročamo na na drugem mestu.

Japonski mirovni pooblaščenec Komura je bajje nevarno zbolel. Sicer pa se mu ne bo de nič dobrega godilo, ako se povrne na Japonsko, kajti kakor poročajo „Berliner Tagblattu“ iz Tokijo, obsodilo ga je japonsko ljudstvo že na smrt.

Posebno hudi so bili nemiri dne 12. t. m. v Jokohami. Obdržavan je bil tam namreč protestni shod proti miru. Po shodu je začela množica razsajati in je zažgala 13 policijskih stražnic ter je ranila 34 policajev.

Po najnovejših poročilih bilo je ranjenih v Tokiju o priliki izgrediv, ki so se vršili tam 6. t. m. 385 policijskih uradnikov, 16 ognjegascv in dva vojaka. O 1 izgredivkov pa je bilo ranjenih 387 oseb, 9 pa ubitih.

Domače in razne novice.

Za „Šolski Dom“ so plačali predsedništvu: Lovro Juvančič, župnik v Dornbergu 20 K.

Upravništvu je došlo: Andrej Žnidarčič, vikar v Gradnem za „Mali Dom“ 4 K.

Srčna hvala!

Odklivanje. — Cesar podelil je deželnemu šolskem nadzorniku v Trstu, gosp. dr. Francetu S w i d i, red železne krone tretje vrste.

Na Sv. Goro je prišel za gvardijana preč. o. Salvator Z o b e c. Sedanjji preč. gvardijan o. A v r e l i j K n a f e l j je postal superior na Brezjah.

Premeščenje. — Apelacijsko sodišče v Trstu je premeslilo sodnega kancelista g. Leonarda N o v a j o l i iz Gorice v Trst in sodnega kancelista g. Josipa Pečenko iz Trsta v Gorico.

Smrtna kosa. — V četrtek umrla je v Gorici v ulici proti Soškemu mostu gospa Katarina J u g r o j. Brezigar po dolgi in mučni bolezni v 47. letu svoje starosti. Pogreb je bil danes zjutraj ob 10. uri. Truplo pokojnice so prepeljali potem ko je bilo blagoslovljena v cerkvi sv. Vida v Gorici na pokopališče v Pevmo. Pokojnici naj sveti večna luč.

Občni zbor „Goriškega kmetijskega društva“. — V četrtek se je vršil v prostorih gostilne pri Jelenu občni zbor goriškega kmetijskega društva. Vlado je zastopal voditelj tuk. okr. glavarstva dvorni svetnik grof Attems. Zboruje predsedoval deželni poslanec veleposestnik g. Ant. Jakončič. V odbor so bili izvoljeni sledeči gospodje in sicer: Predsednikom Anton Jakončič, veleposestnik in dež. posl. v Gorici, prvim podpredsednikom dr. Alojzij Franko, veleposestnik in odvetnik v Gorici, drugim podpredsednikom Viljem Dominko, vodja slov. kmet. šole v Gorici, tajnikom je izvoljen Franc Kocijančič, veleposestnik v Podgori. Odborniki so gg.: Klančič Anton, veleposestnik in župan v Podgori, Pavletič Josip, veleposestnik v Gabrijah, Klavžar Ernest, dež. tajnik v pok. v Gorici, Mervic Josip, posestnik v Št. Petru, Savnig Ivan, veleposestnik v Biljah, Figl

Rudolf, veleposestnik v Pevmi, Mozetič Anton, veleposestnik v Solkanu, Ličen Maks, veleposestnik v Ribembergu, Obljubek France, veleposestnik in župan v Krasnem, Zuchiatii Anton, veleposestnik in župan v Medani, Ukmar Maks, velepos. v Avberju, Kovač Ignac, veleposestnik in župan v Ajdovščini, Kozen Anton, posestnik in župan v Prvačini, Vrtovec Andrej, posestnik in podžupan v Tolminu, Kosmač Anton, posestnik in župan v Cerknem. Občni zbor je vsprejel list „Prim. Gospodar“ kot društveno glasilo.

Pri raznih predlogih oglašil se je g. nadučitelj Medvešček in stavil predlog, naj se zaprosi vlada, da bo dajala one podpore, ki so namenjene slovenskemu delu dežele in so se dajale prej potom c. kr. kmetijske družbe, od sedaj naprej potom „Goriškega kmetijskega društva“. To je bilo enoglasno sprejeto. Gosp. Ernest Klavžar je predlagal nato, da se zaprosi c. kr. kmetijsko ministerstvo, naj posreduje pri c. kr. finančnem ministerstvu, da odtegne to novo odredbo, ki jo je izdalo glede kuhanja žganja iz smokey, ker so s to naredbo naši kmetovalci po Brdih, po Vipavskem in po Krasu hudo oškodovani. Bila je živahna debata, v katero so posegnili gg. Medvešček, Jakoničič, dr. Franko, Prinčič in Vodopivec. Klavžarjev predlog se je enoglasno sprejel, nakar je predsednik zahvaljuje se za podeljeno mu čast, zborovanje zaključil.

Poučen kmetijski izlet. — Goriško kmetijsko društvo priredi pod vodstvom potovalnega učitelja g. A. Štrekelj prihodnji četrtek dne 21. t. m. poučen izlet na uzorno posestvo gospoda barona Evg. Ritter-Zahonyja v Monastero pri Ogleju. Oni gospodje, ki se hočejo udeležiti tega izleta, prijavijo naj se gornjemu učitelju vsaj do srede vjutra. Odhod iz Gorice z brzovlakom ob 6:40 zjutraj do Ville Vicentine. Vlak ima tudi s Sežano in z Nabrežino ugodno zvezo. Povratek zvečer ob 5:20.

Nesreča na delu. — Železniški delavec Teodor Pavičević iz Črnegore, ki je delal pri Dolginjvi, ponesrečil je v sredo. Zavalil se je nanj kos velike skale, ki ga je hudo poškodoval na hrbtu in na desni roki.

Divji kostanj na dražbi. — V nedeljo dne 17. t. m. ob 11. uri predpoludne vršila se boče na tukajšnjem municiju javna dražba divjega kostanja, nahajajočega se na mestnih kostanjevih drevesih.

Iz Idrije ob Bači nam pišejo: V „Primorskem Listu“ od dne 7. septembra t. l. št. 36. je bila notica, da so v Idriji pri Bači ubili nekega hrvaškega delavca in da so kot sumljive tega uboja zaprli štiri domačine. Resnici na ljubo in da ne trpi ugled domačinov pa se poročča, da omenjeni delavec ni bil ubit, ampak da se je ponesrečil s tem, da je zašel iz pota in pri tem padel v globok in skrit prepad.

Res je, da so bili zaprti štirje domačini, toda ko je sodnijska komisija pregledala položaj na mestu nesreče, raztelesila ponesrečenca in spoznala, da je smrt nastopila vsled padca, so vse štiri po prvem zaslišanju zopet izpustili.

Domobranski pešpolk št. 5 premeščen v Pulj. — Domobranski naredbeni list prinaša odredbo, s katero je tržaški domob. pešpolk z najvišjim odlokom premeščen z vsemi oddelki in dopolnilnim okrajnim poveljstvom št. 5 v Pulj. — Odhod bo dne 30. septembra t. l. zjutraj z državnega kolodvora.

2. bataljon ostane radi pomankanja prostorov začasno še v Gorici.

Trgovinska pogodba med Avstrijo in Švico in med Avstrijo in Bolgarijo. — Trgovinsko ministerstvo obvešča tukajšnjo kupčijsko zbornico, da ostaneti trgovinski pogodbi med Avstrijo in med Švico ter med Avstrijo in Bolgarijo nespremenjeni in še nadalje v veljavi in sicer do 31. decembra t. l., akoravno poteče rok za obstoječo pogodbo med Avstrijo in Švico že 19. t. m. in oni za pogodbo, obstoječo med Avstrijo in Bolgarijo že 13. t. m.

Dobava kruha in ovsa za vojaštvo. — Poveljništvo 3. armadnega zbora naznanja, da se bo za Gorico vršila oddaja dobave kruha in ovsa dne 2. oktobra t. l. in sicer v tukajšnjem vojaškem skladišču. Podrobnosti izvedo se lahko pri oskrbništvu dotičnega skladišča.

Izpred sodišča. — V četrtek zagovarjati se je moral pred tukajšnjim okrožnim kot kazenskim sodiščem 30-letni Ivan Goljevšček iz Vipolže, ker je večkrat grdo ravnal s svojo materjo in jo pretekli mesec celo pretepal. Z ozirom na to, da je Goljevšček oženjen in da ima otroke, prisodilo mu je sodišče šest tednov ječe, poostrene z jednim postom. Res lep vzgled daje ta mož svojim otrokom, ki ga bodo prej ali slej lahko

posnemali ter ga še hujsje pretepalj nego on svojo mater.

Aretrali so v četrtek zaradi beračenja po mestu Andreja Blažetiča iz Kneže.

Veselica v Šturijah na Vipavskem. — Krasen dan smo doživeli v Šturijah v nedeljo. „Slovensko katoliško izobraževalno društvo“ v Šturijah je ta dan prvič razvilo svojo zastavo. Kmica zastavi je bila blagorodna gospa dr. Brecljeva. Po blagoslovljenju zastave pa se je vršil na velikem vrtu g. Štibilja zares krasen koncert. Sodelovali so pri koncertu pevski zbori iz Šturij, Cola, Kamenj, Buđanj, Slapa in Vipave, ter tamburaški zbori iz Kamenj, Št. Vida in Cola. Srce se nam je vzradostilo, ko smo videli naše mladeniče tako sigurno nastopati. Tukaj se je videlo, kje je pravi napredek! Petje in tamburanje je bilo izborno, zlasti so se odlikovali kamenjski tamburaši in pa šturski mešani zbor pri pesmi „Čolničku“ od V. Parme. Impozanten je bil nastop združenih pevskih zborov pri pesmih „Slovenac i Hrvat“ in „Jadransko morje“. Za nameček so udarjali vsi trije združeni tamburaški zbori še dva lepa komada. Udeležba je bila ogromna.

Velika nesreča se je zgodila v pondeljek v Ljubljani pri zgradbi domobranske vojašnice. Ko je stalo na odru v II. nadstropju, kjer je bila naložena tudi opeka, 5 delavcev in ko je stopil nanj še šesti, se nakrat zlomijo tramovi in padlo je vseh šest oseb na tla kjer so se vsi težko telesno poškodovali. Poškodovanci so: Mihael Burnik, zidar, roj. 1872 na Škaručni v kamniškem okraju, Jožef Vodopivec, zidar, roj. 1886 v Renčah pri Gorici, Ivan Zadnikar, oženjen, zidar, roj. 1855 v Stranski vasi pri Dobrovi, Ivan Zabred, oženjen, zidar, roj. 1873 v Topolah pri Kamniku, Martin Stanko, zidar, roj. 1877 v Lazah pri Tuhinju in Marija Koprivčeva, delavka, roj. 1882 na Črnučah. Na lice mesta je prišel takoj dr. Illner, ki je dal ponesrečenecem prvo pomoč, potem pa so jih prepeljali z rešilnim vozom v deželno bolnišnico, kjer je Vodopivec iz Renč kmalu potem umrl. Pogreb Vodopivca je bil v torek. Udeležilo se ga je kakih 300 oseb in marsikdo ni mogel zadržati zolz, ko je videl obupano mater ponesrečenčevu. Pogreba so se udeležili vsi pokojnikovi tovariši, polirji in gospodarji. Venec so položili tovariši, firma Tönnies, stavbeno vodstvo, polirji in zidarsko in tesarsko društvo, ki je korporativno izkazalo zadnjo čast ponesrečenemu članu in tovarišu.

Važno za rezerviste glede vojaških vaj. — Vojno ministerstvo je izdalo z razglasom z dne 29. junija 1905, odd. 2, št. 4023 ukaz, ki bo za marsikoga velike važnosti. Iz tega razglaša posnemamo: Kdor bo ob zglastitvi k redni orožni vaji izpoznan na podlagi zdravniške preiskave kot začasno za vojaško službo nesposoben in sicer za dobo enega leta, se pošlje na dopust ter se k nadomestitvi vaje pozove naslednje leto. Kdor bo pa tudi naslednje leto vsled bolezni za vajo nesposoben, se zopet odpusti, a ne boče več poklican v svrhu, da to vajo nadomesti, marveč naj bo iste popolnoma oproščen. Slednje pa iz razloga, ker dotičnika v tretjem letu itak zopet zadene redna orožna vaja. Ta odlok je zato važen, ker je doslej moral vsakdo, ki je bil kdaj radi bolezni poslan na dopust, vajo brezpogojno v naslednjih letih nadomestiti, kar pa v bodoče odpade.

Manifest Italijanskih državnih poslancev. — Te dni so se zbrali v Trstu italijanski državnozbornski poslanci s Tirolskega, iz Istre in iz Trsta. Bavili so se z zmešnjavami, ki so nastale med člani italijanskega državnozbornskega kluba zaradi italijanskega vseučilišča ter vsled tega, ker je načelnik imenovanega kluba baron Malfatti odložil svoj državnozbornski mandat, ker se mu je na shodu v Rivi očitalo, da se ni povsem odločno potegoval za to, da bi bil sedež italijanskega vseučilišča v Trstu, a ne drugod. Na tem shodu so italijanski državni poslanci sestavili neki manifest na svoje volilce, v katerem opravičujejo svoje postopanje v zadevi italijanskega vseučilišča, trdeč, da ostaja večina njih še vedno na stališču: Trst ali nič. Priznavajo pa v manifestu, da so bili nekateri člani italijanskega državnozbornskega kluba proti temu stališču in da so to celo na javnih shodih priznavali. Posebno sta bila proti takemu radikalnemu stališču tirolska konservativna državna poslanca Delugan in Conci, ki sta vsled tega tudi izstopila iz kluba. V manifestu je na drobno popisana zgodovina vseh dogodkov, zadevajočih italijansko vseučilišče, kar je onim, ki so to zadevo zasledovali, itak znano. Le nekaj se omenja v mani-

festu kot gotova stvar, o čemer se je dosedaj mislilo, da je bilo le govorica. Italijanski poslanci so se namreč v resnici potegovali pri vladi za to, da bi se ustanovila italijanska pravna fakulteta če že ne v Trstu, pa vsaj v Kopru.

Ponarejeni petdesetaki. — Trgovinsko ministerstvo opozarja s posebno naredbo, da krožijo ponarejeni bankovci po 50 kron. Bankovci imajo blede-rožnat papir, delo ni tako fino kot pri pravih, pri besedi „érczpénzt“ manjkata akcenta, a vrhu tega imajo vsi falzifikati serijo 1045 in št. 48.935.

Rumunski mornarski častniki v Pulju. — Rumunska vlada bo poslala v Pulj 2 mornarska častnika, poročnika Basileco in Negulesco, da obiskujeta kurze o pomorskem topništvu oziroma o torpedovkah. Začetkom prihodnjega meseca dospeta v Pulj.

O gostoljubnosti nekaterih Ljubljancev o priliki odkritja Prešernovega spomenika čitamo v „Slovencu“ od srede to-le: Gostoljubnost nekaterih Ljubljancev je bila naravnost kričeča. Tako so nekateri od srbskih gostov zahtevali za eno noč po 3 krone za posteljo naprej. Ali res izginja izmed nas slovanska gostoljubnost?! Občinskim svetnikom belgrajskim se je reklo v hotelih: „En dan imaste prosto, drugi dan morate plačati.“ Tako so menda hoteli, da hitro zapuste Ljubljano. Ali se gostom, če se jih vabi, izkaže polna gostoljubnost ali pa nič! — Vstopnic po 10 kron na tribuno so prodali samo okolu 10.

XX. glavna skupščina družbe sv. Cirila in Metodija se je vršila v četrtek v sv. Juriju ob južni železnici na Štajerskem. — Družba je imela leta 1904 dohodkov 64.328 kron 11 stot., stroškov pa 61.096 kron 57 stot.

Očeta in otroka vlak povozil. — Pri St. Lovrencu v bližini Knittelfelda se je na progi igral otrok železniškega paznika, ko je privozil po progi brzovlak. Prestrašeni oče je skočil proti otroku, da ga reši, a vlak je oba raztrgal.

Pogovor hrvaških poslancev se je vršil v Opatiji v pondeljek in torek. Udeležili so se ga zastopniki Dalmacije dr. Pero Čingrija, V. Milić in dr. Trumbić; iz Hrvatske so došli dr. Vrbančić, kanonik Rubetić, dr. Avgust Harambašić in Sjepan Zagorac kot delegati, da se dogovore o skupni konferenci banovinskih opozicijonalnih, dalmatinskih ter slovenskih poslancev glede krize v monarhiji.

Razglednice za Strossmayerjev spomenik. — Odbor zagrebških meščanov je sklenil izdati v korist Strossmayerjevemu spomeniku serijo razglednic, ki predstavljajo Strossmayerja, njegovo katedralo v Djakovu, jugoslovansko akademijo, sliko Nik. Cousonija: „Papež Hadrijan II. dovoli slovansko liturgijo“, in pa zagrebško vseučilišče, ki ga je omogočil tudi le Strossmay s svojimi prispevki. Cela serija razglednic stane 1 K.

Potres v Italiji. — Potres v Kalabriji še ni popolnoma ponehal. Vsak dan ponavljajo se potresni sunki šibkejši in močnejši, ki provzročajo, da se podirajo hiše, ki so bile poškodovane od prvih sunkov. Italijanski ministri in kralj prepotovali so po potresu prizadete vasi in mesta in delili tam pomoč. Izpod ruševin izkopujejo trupa ponesrečenecv in v nekaterih krajih nastal je strašen smrad, ki prihaja od trupel, ki gnjujejo pod razvalinami. Vladni organi delijo pomoč. Darovi prihajajo iz vseh delov sveta. Škoda, ki je velikanska, ni še niti približno proračunjena. Daritev sv. maše opravlja se skoro povsod na prostem, kajti nepoškodovana ostala ni niti jedna cerkev. V onih cerkvah, ki sicer niso porušene, a so vendar poškodovane, ni namreč varno maševati zaradi ponavljajočih se potresnih sunkov. Voda v studencih izgubila je svojo prvotno naravno barvo in je postala mlečnato-bela.

Strašno maščevanje. — Ogerski listi poročajo o nastopnem strašnem dogodku, ki se je pripetil v vasi Püspöki Dulon: Neki mlad mož, po imenu Bala,

(Dalje na 4. strani.)

Krojaška zadruga
Gorica

Vaše blagorodje!

Povodom pričete jesenske in zimске sezone dovoljujemo si Vašemu blagorodju udano naznanjati, da so nam došle že vse

zadnje novosti modnega blaga

kakor forštanje, flanele in razno drugo blago. Dovoljujemo se Vas radi tega prositi, da nas gotovo počastite z Vašim cenj. obiskom in si ogledate vse novosti, ali pa blagovolite naročiti vzorce kateregakoli blaga, koje Vam pošljemo radovoljno franko na dom, da se prepričate o naši bogati zalogi in izberi.

Nadejaje se blagohotnega vpoštovanja naše prošnje bilježimo

odličnim vpoštovanjem

Krojaška zadruga.

se je hotel oženiti z neko deklico. Njegovi domači so pa to branili ter so deklico javno opsovali. Iz maščevanja je Bala v nedeljo po noči zažgal hišo svoje rodbine, v katerih je našlo smrt deset oseb. Bala se je na to obesil.

Iznajdba Hrvata. — Koloman Gučić iz Djakova je iznašel avtomatično priprepanje železniških voz. To je zelo praktična iznajdba, ker pri tem človek ni izpostavljen nevarnosti. Sedaj je izumitelj že dobil patent petih držav: Avstrije, Nemčije, Francoske, Angleške in Zedinjenih držav severne Amerike.

Sueški prekop zaprt. — V sueškem kanalu se je potopila ladija „Chattam“, polna dinamita; kanal ostane radi tega nekoliko dni zaprt. Namerava se razstreliti ladijo.

Povodenj in potres v Lahore na Angleškem. — Kakor poročajo listi iz Lahore, se je tamkaj utrgal oblak, čemur je sledil potres. Mnogo hiš je bilo razdejanih. Veliko ljudi je brez strehe.

Ponos vsake gospodinjice je dobra kava.

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

se ne bi smela pogrešati več v nobenem gospodinjstvu, kadar se pravi kava pijača.

Zahtevajte le izvrstne zavojce z imenom „KATHREINER“.

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Ceylon . . .	K 294—	do 300—
„ Portorico . . .	„ 260—	„ 280—
„ Santos . . .	„ 200—	„ 230—
Slakdor . . .	„ 80—	„ 86—
Otrobi debele . . .	„ 12:50	„ 14:50
„ drobne . . .	„ 12—	„ 13:50
Petrolij v sodu . . .	„ 42—	„ 43—
„ zaboju . . .	„ 13—	„ 13:50

Moka ogerska:

št. 0 K 30—	št. 1 K 29—	št. 2 K 28—
„ 3 „ 27—	„ 4 „ 26:20,	„ 5 „ 25:40
	št. 6 K 23:20.	

Učenka

se sprejme na stanovanje in hrano blizu »Malega Doma«. — Več pove upravnistvo.

2 ali tri učence

se sprejme na stanovanje in hrano. Več pove upravnistvo „Gorice“.

5 do 6 dijakov

se sprejme na hrano in stanovanje, k dobri krščanski družini. Naslov: Rosina Aserano, ulica Formica št. 5., Gorica.

Anton Ivanov Pečenko

Gorica

prilporeča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plzenskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Meščanske pivovarne«, in domačega žganja I. vrste v steklenicah, kojega pristnost se jamči.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna. M M M M M

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici št. 25,
v Gorici,

prilporeča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Slakdor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljaveče prve in druge vrste, namreč od 1/4 kila in ob enega funta. Testenine iz tvornice Žnidarskič & Valenčič v Il. Bistrici. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Štev. 988.

Razglas.

Da se napravi potrební red na tukajšnjem pokopališču, sklenilo je tukajšnje občinsko starestinstvo v svoji seji dne 4. decembra 1904, da se morajo odpraviti do konca tega leta vsi nagrobni spomeniki in vse ograje z grobišč, katera so uže nad 10 let stara in za katera ni bil odkupljen prostor.

To v znanje in ravnanje vsem prizadetim domačinom in ptujcem. Po preteku določenega časa, 31. decembra 1905, izvrši to občina Solkan, dotični pa izgube pravico do spomenikov in ograj.

Županstvo Solkan,

28. avgusta 1905.

Mih. pl. Batistič,
župan.

Jakob Miklus

mizar in
lesni trgovec

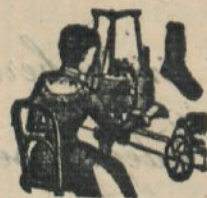
v Podgori, na voglu novega
železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)
ter podružnica

za Soškim mostom pri Pevmi

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

5 kron in še več se
lahko zasluži.

Tvrška za domače delo s pletalnimi stroji
Thos. H. Whittick & Com.

PRAGA

Petersko predmestje 7—433
Trst Via Campanile 13—433.

Ivan Kravos

prilporeča svojo

sedlarsko delavnico

v Gorici

na Kornju št. 11.

Naznanilo.

Blizo prihodnjega kolodvora Sv. Lucija-Tolmin bobinjske železnice se je pred dvema leti sezidalo hišno poslopje v najboljši legi, obstoječe iz 2 kompletnih stanovanj z drugimi prostori in vrtom, katero se sedaj vse proda po nizki ceni. Prvi reflektanti (kupci) si lahko to poslopje proti naznanilu pri stavbenem podjetništvu bratov Redlich & Berger v Tolminu ogledajo in dobijo na željo tudi načrt in natančni popis.

Nekdo išče

primeren prostor za malo trgovino s primernim stanovanjem vred, najraje na deželi; pripravljén je tudi vzeti v najem malo trgovino z mešaním blagom in pozneje bi je tudi morda vkupil od lastnika.

Naslov pove upravnistvo „Gorice“.

A. Žnidarskič

župnik v Št. Jerneju na Kranjskem, sprilporečuje, da je slabo in malokrvnim z najboljšim uspehom prilporečal

železnato vino

G. Piccolija, dvornega založnika Nj. Svetosti in lekarja v Ljubljani.

Pollitrska stekl. velja 2 K in se vnanja naročila točno izvršujejo.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Prilporeča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove amerikske blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini hiš. št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 dalje:

na menico po 5 1/2%, na vknjižbo pa po 5% z 1/8% upravnega prispevka za vsakega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge ostane nespremenjena.

FRANC PODBERŠIČ

avtorizovan kamnoseški mojster,

Gorica, Tržaška cesta 17,

prilporeča slavnemu občinstvu za bližajoči se praznik vseh vernih duš dan svojo bogato zalogo

nagrobnih spomenikov

bodisi priprostih ali finih iz kraškega kamna najboljše vrste za 15 K in više. V zalogi ima tudi razne kamenite plošče, žebe, umivalnike za kuhinje, itd. itd.

Sprejema in izdeluje vsakovrstna v kamnoseško stroko spajajoča dela po prav zmernih cenah.

